

Παρέμβασεις ενάντια στις εκδικητικές απολύσεις στον Ιανό - Δικαστική δικαίωση εργαζόμενου

Την **Πέμπτη 11/9/2014** από τις **6.30μμ** μέχρι τις **8μμ** ως **Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου Χάρτου Αττικής** με τη συμμετοχή αρκετών συναδέλφων και αλληλέγγυων προχωρήσαμε σε **μια ακόμα παρέμβαση έξω από το βιβλιοπωλείο Ιανός** στην Αθήνα (επί της Σταδίου) ενάντια **στις εκδικητικές απολύσεις δύο συναδέλφων μας από το bazaar του Ιανού**, έπειτα από την άρνηση τους να υπογράψουν κείμενο της εργοδοσίας, κείμενο τυφλής υποταγής στις επιταγές της, υπέρ των scanners και εναντίον του Συλλόγου μας και να εργαστούν πολλές παραπάνω ώρες στην πρόσφατη μετακόμιση του bazaar. Κατά τη διάρκεια της παρέμβασης, που αυτή τη φορά έγινε υπό αστυνομική παρουσία, **μοιραζόταν η νέα** σχετική ανακοίνωση του Συλλόγου μας, γινόταν **ενημέρωση** μέσω ντουντούκας και **συζητήσεις** με διερχόμενους και το αναγνωστικό κοινό, κολλήθηκαν **αφισάκια** στη γύρω περιοχή, φωνάζονταν **συνθήματα**, ενώ με **πανό** ενάντια στις απολύσεις στεκόμαστε μπροστά από τις εισόδους του βιβλιοπωλείου και του μουσικού Ιανού. Σε συνέχεια της ενημέρωσής μας προς όσους πήγαιναν προς τις εισόδους των δυο καταστημάτων για την

υπόθεση και γενικά για τις εργασιακές συνθήκες κάτεργου που εφαρμόζονται στον Ιανό, η **συντριπτική πλειοψηφία** αυτών **επέλεξε να μην εισέλθει**, δίνοντας με αυτόν τον τρόπο ένα ξεκάθαρο μήνυμα προς την εργοδοσία και δύναμη προς εμάς για τη συνέχιση του αγώνα μας.

Ο αγώνας ενάντια στις εκδικητικές απολύσεις στον Ιανό θα συνεχιστεί μέχρι την τελική νίκη!

Δικαστική δικαίωση εργαζόμενου στον Ιανό Θεσσαλονίκης

Ανακοίνωση του Σωματείου Υπαλλήλων Βιβλίου - Χάρτου Ν. Θεσσαλονίκης

Πρόσφατη απόφαση του Εφετείου Θεσσαλονίκης δικαιώνει τον Γιάννη Γκλαρνέτατση εργαζόμενο στο βιβλιοπωλείο ΙΑΝΟΣ (και πρόεδρο του Σωματείου Υπαλλήλων Βιβλίου-

Χάρτου Ν. Θεσσαλονίκης) στην αγωγή που είχε υποβάλλει εναντίον της εργοδοσίας. Ο συγκεκριμένος συνδικαλιστής είχε προσφύγει στη δικαιοσύνη μετά τη μετακίνησή του από το κεντρικό κατάστημα της εταιρίας στην πλατεία Αριστοτέλους στο κατάστημα της οδού 25ης Μαρτίου, μετακίνηση που έγινε μετά από καταγγελία του στην Επιθεώρηση Εργασίας για μη πληρωμή κυριακάτικης εργασίας. Σε πρώτο βαθμό η αγωγή του είχε απορριφθεί, αλλά τώρα το εφετείο ανέτρεψε την πρωτόδικη απόφαση, καθώς θεώρησε ότι η ενέργεια της επιχείρησης ήταν καταχρηστική εφόσον την έλαβε «κινούμενη αποκλειστικά από λόγους εκδίκησης προς το πρόσωπο του ενάγοντος για την προηγούμενη διεκδίκηση νόμιμων δικαιωμάτων, τόσο του ιδίου όσο και των συναδέλφων του, που δεν ήταν αρεστή στην εναγομένη».

Η όλη ιστορία ξεκίνησε με τη μη καταβολή της προσαύξησης για κυριακάτικη εργασία η οποία πραγματοποιήθηκε στις 19.6.2011, κάτι που η επιχείρηση «αμελούσε» να κάνει σε παρόμοιες περιπτώσεις εδώ και χρόνια. Ο Γ. Γκλαρνέτατζης (τότε αντιπρόεδρος του Σωματείου), ζήτησε την καταβολή των νομίμων κι όταν πήρε αρνητική απάντηση προσέφυγε την Επιθεώρηση Εργασίας. Η διεύθυνση, αφού πρώτα αναγκάστηκε να πληρώσει την προσαύξηση σ' όλους όσοι εργάστηκαν κυριακάτικα, συγκάλεσε συναντήσεις των εργαζομένων όπου τους καλούσε να καταδικάσουν τις ενέργειες του συναδέλφου τους και του σωματείου, απάντησε στην ανακοίνωση του σωματείου «εν' ονόματι» των εργαζομένων, μετακίνησε τον συνδικαλιστή από το τμήμα Μελετών στην Αριστοτέλους (όπου εργαζόταν για έξι σχεδόν χρόνια από την πρόσληψή του) στο μικρότερο από τα υποκαταστήματά της στην πόλη, κι όταν το σωματείο προχώρησε σε παραστάσεις διαμαρτυρίας έξω από το κεντρικό κατάστημα της επιχείρησης, έβγαλε νέο κείμενο με τις υπογραφές σχεδόν όλων των εργαζομένων στην επιχείρηση που δήλωναν πόσο «όμορφα, ηθικά κι αγγελικά πλασμένα» είναι όλα στην εταιρία. Το γεγονός αυτό κάνει τους παραλληλισμούς με «δηλώσεις νομιμοφροσύνης» εξόχως ταιριαστούς. Παράλληλα η επιχείρηση στράφηκε και εναντίον δυο άλλων μελών του δ.σ. του Σωματείου (του προέδρου και του εφόρου) απευθυνόμενη στους εργοδότες τους με προφανή σκοπό να τους δημιουργήσει προβλήματα στην εργασία τους. Η υπόθεση της συνδικαλιστικής δίωξης του Γ. Γκλαρνέτατζη έφτασε στην Επιθεώρηση Εργασίας που την εξέτασε στις 10.10.2011 και δικαίωσε τον εργαζόμενο, καθώς η απόφασή της έλεγε: «συστήνουμε στην επιχείρηση να προχωρήσει στην επαναμετακίνηση του προσφεύγοντος στο κατάστημα της Αριστοτέλους», ενώ απέρριπτε και τον ισχυρισμό της εργοδοσίας ότι είναι αναρμόδια. Καθώς η επιχείρηση δεν συμμορφώθηκε ο εργαζόμενος προσέφυγε στη δικαιοσύνη.

Τώρα, λοιπόν, το εφετείο με την απόφαση 1676/2014 δικαίωσε τον εργαζόμενο. Πιο συγκεκριμένα το δικαστήριο αποφάσισε πως: «Ήταν [...] η μετακίνηση αυτή βλαπτική για

τον ενάγοντα, με την [...] έννοια της πρόκλησης άμεσης ηθικής ζημίας σ' αυτόν και περαιτέρω, έγινε κατά κατάχρηση του διευθυντικού δικαιώματος της εναγομένης, δηλαδή για σκοπούς άσχετους με την κατά το δυνατόν καλύτερη αξιοποίηση της εργασίας του ενάγοντος και την προσφορότερη οργάνωση της επιχείρησής της. Ειδικότερα, με τη μετακίνησή του ο ενάγων δεν υπέστη μεν υλική βλάβη [...]. Υπέστη όμως ηθική βλάβη ως εργαζόμενος αλλά και ως συνδικαλιστής, αφού αφενός μεν τοποθετήθηκε σε σαφώς υποδεέστερη θέση, και συγκεκριμένα σε κατάσταση με πολύ λιγότερους εργαζόμενους (3 αντί για 40), με πολύ λιγότερες βιβλιοθήκες (1,5 αντί για 15), κάτι που επηρέασε αρνητικά τη φήμη του ως εργαζομένου, αλλά και ως ανθρώπου που ασχολείται με το βιβλίο (ο ενάγων έχει πολυετή συγγραφική και μεταφραστική παρουσία στο χώρο του βιβλίου, καθώς και σε διάφορα έντυπα της Θεσσαλονίκης). Την ηθική βλάβη του ενάγοντος επέτεινε το γεγονός ότι πριν από τη μετακίνησή του η εναγομένη προέβη στις [...] δύο έγγραφες επιπλήξεις της προ αυτόν, που κατά την κρίση του Δικαστηρίου ήταν εντελώς προσχηματικές [...]. Ακόμη, επειδή η εναγομένη προέβη στη μετακίνηση του ενάγοντος εξαιτίας της προηγούμενης προσφυγής του στην Επιθεώρηση Εργασίας, που δεν αφορούσε μόνον τον ίδιο, αλλά και τους λοιπούς συναδέλφους του [...] η μετακίνησή του, που έγινε μετά τις προηγούμενες προσχηματικές επιπλήξεις προς αυτόν, τον δυσφήμησε και ενώπιον των συναδέλφων του, τα συμφέροντα των οποίων είχε επιχειρήσει να υπερασπισθεί μαζί με τα δικά του. Περαιτέρω, είναι ολοφάνερο ότι η εναγομένη προέβη στην επίμαχη μετακίνηση του ενάγοντος κινούμενη αποκλειστικά και μόνον από λόγους εκδίκησης προς το πρόσωπό του, λόγω της προηγούμενης μη αρεστής συμπεριφοράς του, και συγκεκριμένα λόγω της προηγούμενης προσφυγής του στην Επιθεώρηση Εργασίας για την διεκδίκηση νομίμων δικαιωμάτων (από την κυριακάτικη εργασία) όχι μόνον του ιδίου, αλλά και των συναδέλφων του (κάτι που ο ενάγων είχε υποχρέωση να κάνει λόγω ακριβώς της συνδικαλιστικής του ιδιότητας), αλλά και με σκοπό να περιορίσει την επιρροή του ενάγοντος (προς την κατεύθυνση της νόμιμης -όπως είχε αποδειχθεί μετά την προηγούμενη προσφυγή του στην Επιθεώρηση Εργασίας- διεκδίκησης δικαιωμάτων) στους κατά πολύ λιγότερους εργαζόμενους του καταστήματος της 25ης Μαρτίου από εκείνους του μεγαλύτερου κεντρικού καταστήματος». Τέλος η δικαστική απόφαση υποχρεώνει την εταιρία «να παύσει τη μονομερή βλαπτική μεταβολή που υφίσταται ο ενάγων λόγω της παραπάνω μετακίνησής του και να τον επανατοποθετήσει στη θέση εργασίας που είχε στο κατάστημα της πλατείας Αριστοτέλους πριν την παραπάνω απόφασή της, καθώς και να του καταβάλει για χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη από την προσβολή της προσωπικότητάς του, το ποσό των 2.000 Ευρώ με τους νόμιμους τόκους».

Με την απόφαση αυτή καταδεικνύεται η εκδικητική και ουσιαστικά φεουδαρχική συμπεριφορά της αλυσίδας πολιτισμού Ιανός. Άλλωστε το τελευταίο διάστημα η εταιρία έχει

επιβάλλει τα περίφημα «μηχανάκια» που καταμετρούν τις πωλήσεις, προσπαθώντας να καλλιεργήσει κλίμα κανιβαλισμού μεταξύ των υπαλλήλων της. Στις σχετικές ανακοινώσεις και διαμαρτυρίες των σωματείων σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη η επιχείρηση απάντησε με ψεύδη, ενώ κυκλοφόρησε και πάλι κείμενο εναντίον του συνδικαλισμού στο οποίο πίεζε τους εργαζόμενους να βάλουν την υπογραφή τους (όπως ακριβώς είχε κάνει και τρία χρόνια πριν στην υπόθεση του Γ. Γκλαρνέτατζη). Και για να υπογραμμίσει την αυταρχικότητά της απέλυσε ορισμένους από τους υπαλλήλους της που δεν υπέκυψαν κι αρνήθηκαν να υπογράψουν το σχετικό κείμενο αποκήρυξης των συνδικαλιστικών φορέων. Ήδη στην Αθήνα έγινε τριμερής συνάντηση στην επιθεώρηση εργασίας μετά από προσφυγή δύο από τους απολυθέντες, ενώ στη Θεσσαλονίκη εκκρεμεί άλλη προσφυγή εργαζομένης για τη μη χορήγηση των ρεπό τα οποία όμως δηλώνονταν ως τέτοια στην επιθεώρηση. Επίσης το καλοκαίρι η επιχείρηση επέβαλλε στην πλειοψηφία των εργαζομένων της «οικειοθελή» παραίτησή τους από τη θεσμικά κατοχυρωμένη αργία του Αγ. Πνεύματος.

Η απόφαση αυτή αποτελεί νίκη, έστω και μικρή, μέσα στη συνολική υποβάθμιση της θέσης των εργαζομένων σε δουλοπάροικους, κάτι που επιδιώκουν το (ελληνικό και ξένο) κεφάλαιο, η κυβέρνηση κι οι διακυβερνητικοί οργανισμοί που θεωρούν ότι έχουν δικαίωμα να διαφεντεύουν τις ζωές μας. Μόνο ο δρόμος της αντίστασης κι όχι η υποταγή μπορούν να έχουν αποτελέσματα απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία.

Σωματείο Υπαλλήλων Βιβλίου – Χάρτου Ν. Θεσσαλονίκης